

Chapter 3

KAHIT ANO

Mandy

Mula London, minabuti kong puntahan si Khristine at magbaka-sakali.

Baka sakali na matulungan ako ng kaibigan ko.

Lord Jesus, bakit may mga taong magiging sanhi ng pagkawala mo sa sarili?

Hayop na Patricia 'yon.

Si Patricia ang head nurse sa pinagtatrabahuhan naming hospital ni Khristine sa London. Galit na galit siya sa mga Filipino. Na para bang kami ang nagpa-bankrupt ng bansa nila. Inagaw daw namin ang mga trabaho sa kanila kaya ginawa niyang miserable ang buhay namin.

Hindi ko na kinaya ang double shifting na binibigay niya sa akin. At kapag babagsak na ang katawan ko sa pagod, ginagawan niya ako ng report ng pagiging ineffective and lazy. Ang kapal ng mukha at ng mustache sa nguso.

Mula ng umalis si Khristine, hindi pa sila nag-hire ng kapalit ni Tin.

Hanggang sa himatayin ako middle ng shift. Imbes na flowers ang ibigay sa akin noong na-confine ako, binigyan akong suspension letter for five days.

Understaffed nan ga tapos suspended pa ako.

Naiyak talaga ako sa sama ng loob. Kaya imbes na pumasok ako pagkagaling ko ay nag-alsa balutan ako at pabigla-biglang pumunta sa Cordonia.

Dalawang araw na ako dito sa Cordonia ay hidi ko pa nakikita si Khristine. Napakahaba naman ng pila para sa visiting nila at kailangang may reason pa talaga ang pagpunta para makausap si Alec or Khristine.

Pinakita ko ang sandamakmak na picture namin ni Khristine para maniwalang kilala ko si Tin para lang mapagbigyan ako na makausap siya.

Isang racist na matanda na mukhang si Mr. Bean ngunit mapangmatang butler ang nagpasunod sa akin sa kanya papasok ng palasyo. Ang pangalan niya raw ay Morris.

"Don't touch anything," sabi niya nang makita niya akong aabutin ang isang painting sa wall.

Tangina Alec, nahiya ako bigla at pinaghugas ka naming ng plato dati.

Nag-alis ng bara sa lalamunan si Morris nang humito ito sa isang napakagandang pintuan. Parang gawa sa ginto ang door knob nito. Contrast sa putting kulay ng pinto at ng napakagandang wallpaper.

"Your Majesty, a certain Mandy Villanueva is here to see you."

Nasa likod ako ng butler at ayaw niya akong papasukin agad.

"Excuse me," sabi ko ngunit hindi ito tuminag. "Excuse me," sabi kong muli.

Parang bingi itong nakatayo lamang hanggang sa magsalita si Khristine.

"Mandy?"

"Excuse me, Morris," naiinis ng wika ko.

Hindi pa rin tuminag ang gago.

"Morris, let her in." Narinig kong nagsalita muli si Khristine.

Doon pa lang tuminag si Morris at niluwagan ang pagkakabukas ng pinto.

"Khristine," tili ko nang makita ko si Khristine. Agad akong yumakap sa kaibigan ko at umiyak.

"Uy, hala. Ano ang nangyari?"

"Walang hiyang Patricia 'yon." Hagulgul talaga ako ng iyak.

"Kwento mo sa akin mamaya, tumahan ka na. May bata dito."

Doon ko pa lang naramdaman na may ibang nilalang sa loob ng kwarto. Mabilis akong nagpunas ng luha.

"Mandy, this is Elise. Elise, this is Mandy, my friend," pagpapakilala ni Khristine.

"Bestfriend," pagtatama ko. "Sorry, baby girl, I am just happy to see my friend."

"You didn't look happy earlier. You look like you are mourning."

Napatingin ako kay Khristine na nagpipigil matawa. Nawala bigla ang pagsigok ko.

"Sino ba ang malditang bata na ito? Pwede ko bang pektusan?" baling ko kay Khristine na tuluyan kong ikinatawa.

"Baliw, huwag. Baka makulong tayo," tumatawang sagot ni Tin.

"I'm just stressed," sabi ko sa batang pinaglihi sa marmol. Grabe naman sa tuwid ng pagkakaupo.

Tumango-tango yong bata na para bang halatang halata na stressed ako.

"Aba't, nag-agree. Girl, kanino ba yan? Bakit ikaw ang nag-aalaga?" baling ko kay Tin.

Napabuntong hininga si Khristine na para bang ang laki ng problema. "Maya ko na ikwento. Bakit nandito ka? Nag-file ka ng leave?"

"Nag-file ako ng resignation. Hindi pala ako nag-file. Hindi lang ako bumalik. Buhat nang umalis ka pinag-iinitan ako ni Patricia. Ang impaktang yon."

Kinuwento ko kay Khristine ang nangyari sa akin na halos maging kwento ako sa pumanaw dahil sa pagod tapos binigyan ako ng suspension letter ng animal na si Patricia.

Nakikinig naman na parang naiintindihan niya. Tumatango-tango ito kapag natango si Khristine. Napapasinghap pa ito kapag natutulo na ang mga luha ko.

Naputol ang pagkukwento ko nang biglang bumukas ang pinto. Akala ko ay bumalik ang butler na mapangmata ng tao pero si Alec ang pumasok kasama ng isang lalaking hulog ng langit sa kagwapuhan.

Napatulala ako.

"Mandy?" I heard my name being called pero natulala talaga ako sa kasama ni Alec. Kulay green ang mga mata niya na halatang galit na galit pero bakit parang mas gumwapo siya dahil doon?

"Hi, Elise—" someone said. Doon pa lang ako napatingin sa dalawa pang kasama ni Alec.

Jusku wala pang pangit sa kaharian na ito?

Tumayo si Elise at nag-bow. "Your Grace," sabi niya.

Napatingin ako kay Khristine. Silently asking... Do I also bow?

"Archer, your dad —" simula nung pinakanakatang hunk sa grupo.

"It's not yet —" kontra agad ni Mr. Pogi.

"Shut up, Archer," sigaw ni Ma'am na may violet na mata.

Jusku Lord, pakitaan Ninyo ako ng justice. Magpakita kayo ng pangit na royal blood.

Archer pala ang name niya. Hala, panain mo ako.

"Your Dad will take you to one of our estates, and you will live there with him," sabi ni Sir Hunk.

Sana magpakilala naman sila.

Pero sino ang Dad na tinutukoy?

Napatingin muli ako kay Tin at sumenyas na manahimik ako.

"But, Your Grace, he doesn't want me," katwiran ni Elise.

"You will live there with Morris and a nanny," paliwanang ni Ma'am na may violet na mata. "We will hire a nanny for you."

"Excuse po, can I apply?" singit ko sa usapan.

"Mandy!" mahinang sit ani Khristine.

"Badly needed a job," dagdag ko.

"Pinoy?" tanong ni Ma'am.

Ay hala...

"Opo!" masiglang sagot ko.

"Nakapag-alaga ka na ng bata?" tanong muli ni Ma'am.

"Bata, matanda, tumutulong din pong mag-opera. Nurse po ako. Friend ko po si Khristine."

Hinila ko si Khristine at inakbayan.
"Bestfriends."

"You will report to me, okay?" sabi ni Ma'am.
"Kahit ano ang sabihin ni Archer..." Tinuro niya si Archer na bubuga na ngapoy sa galit. "You will report to me."

"Yes, Ma'am," masiglang sagot ko.

Humarap si Mr. Hunk kay Archer. "I don't want to hear any of your caprices. Grow up, Archer." Tapos ay humarap ito kay Alec. "Alec, they will leave in a week. I need to prepare the estate first."

"Not a problem, Tito. I will inform Morris that he will be re-assigned."

Oh, so Tito at Tita ni Alec 'yon. So ibig sabihin pinsan niya si Archer.

"Woman," wika ni Archer na nagpatingin sa akin sa kanya. "What's your name again?"

"Mandy Villanueva, Sir."

"You will call me Lord—"

"Isa lang ang tinatawag kong Lord," mabilis na sagot ko at itinuro ko ang langit. "Baka magalit, lalo akong malasín. I'll stick with Sir Archer."

Mas lalong nanlaki ang butas ng ilong ni Archer.

"Suit yourself. Just don't go in my way." Tumingin si Archer kay Elise na tahimik na nakatingin sa kanya. "You know what to do with the kid."

Lumakad ang cold na lalaki palabas ng kwarto nang hindi man lamang lumington. Parang pag-aari niya ang buong mundo at wala siyang pakialam.

Naiwan kami doon at mostly ako na naguguluhan sa pinasok ko.

"I will go back to my work, Khristine. I'll see you later. Mandy, it's nice to see you again. Enjoy your stay. Aurevoir, mademoiselle." Nagpaalam si Alec sa aming tatlo.

"Ano ang kwento sa batang ito, Khristine? Bakit? Si Archer ba ang tatay? Bakit gano'n yon kanina?" Sunod-sunod ang tanong ko kay Khristine na mukhang naiilang sagutin dahil naroon si Elise at nakatingin sa amin.

"May dumating kahapon na babae," simula ko. Napatingin si Elise sa may bintana at

nagkunwaring hindi niya kami naririnig. Hindi man niya maintindihan ang mga sinasabi ni Tin, alam kong nararamdaman niya na siya ang pinag-uusapan.

"Sabi niya 'yang bata ay anak ni Archer." Natingin si Tin kay Elise na hindi kami pinapansin. "Si Archer naman ay ayaw pumayag na siya ang ama."

"Ako na lang ang bahala sa bata. Nakakaloka ang mga magulang nito. Kawawa naman," I commented. Parang kinurot ang puso ko para sa bata.